

zraku bič, zamahne z njim po rožnatih oblakih in si odseka iz njih šopek vrtnic. To je šopek — hohoj! — res nekaj vreden! Remigij si ga zatakne za klobuk in se vzravna ponosno v sedlu. Ju-ju-huhu-u! . . . Z napihnje-nimi, rdečimi lici uka Remigij v zlato daljavo, jež pa dirja vedno dalje proti šumeči reki, in z bronaste planjave zvené udarci podkev:

»Trop, trop! Trop, trop!«

Mati in Milček.

Mati:

Ne, ne, vse ne pomaga nič: Pač nimam take jaz stvari,
Naš Milček drzen je tatič! da se je on ne polasti;
Povem vam, dobri vi ljudje: privije se mi mil in ljub
Iz prs ukral mi je — srcé! ter z ust ukrade mi — poljub!

Milček:

Ne čudi, mama, se takó,
takisto da ravnam s tebo:
največji ti si moj zaklad,
imam te neizrečno rad! . . .

Janko Leban.

Prelesna
lišica

